

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 51/06
24.05.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Стојана Јокића, председника већа, Звездане Лутовац, Николе Станојевића, Михаила Рулића и Предрага Трифуновића, чланова већа, у парници тужилаца-противтужених: АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЋЋ и ЕЕ, чији је заједнички пуномоћник адвокат АБ, против тужених-противтужилаца: ЖЖ, ЗЗ, ИИ и ЈЈ, чији је заједнички пуномоћник адвокат БВ и тужене КК, ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужилаца-противтужених изјављеној против пресуде Окружног суда у Краљеву Гж.бр. 679/04 од 13.05 2005. године, у седници већа одржаној дана 24.05.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца-противтужених изјављена против пресуде Окружног суда у Краљеву Гж.бр. 679/04 од 13.05 2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Краљеву П. број 1484/03 од 04.02.2004. године, ставом I изреке одбачена је тужба тужилаца-противтужених којим су тражили да се према туженима-противтужиоцима утврди да су власници на по идеалних 1/24 делова а тужилац ЕЕ на ¼ идеалних делова од катастарских парцела број: аа, бб, вв, гг, дд, љљ, ее, жж и зз све у КО ЛЛ. Ставом II изреке утврђено је да су тужилац ЕЕ са 1/4 идеалних делова а остали тужиоци са по 1/24 идеалних делова власници кат. парцеле број љљ КО ЛЛ, што је тужена КК дужна признати и дозволити им да се путем физичке деобе издвоје и предају у државину, у року од 15 дана од дана пријема пресуде. Ставом III изреке остали тужени - противтужиоци су обавезани да тужиоцима предају у државину у истим уделима као у претходном ставу исту кат. парцелу љљ КО ЛЛ, у истом партиципационом року. Ставом IV изреке одбијен је као неоснован захтев тужилаца којим су тражили да им тужена КК преда идеалне уделе од 1/4 идеалних делова тужиоцу ЕЕ а осталим тужиоцима идеални удео од по 1/24 делова од кат. парцеле љљ КО ЛЛ. Ставом V изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се тужени обавезу на предају у државину: тужиоцу ЕЕ 1/4 а осталим тужиоцима од по 1/4 идеалних делова од катастарских парцела број: бб, вв, гг, дд, ее, јј, жж и зз, све у КО ЛЛ. Ставом VI изреке тужена КК је обавезана да тужиоцу ЕЕ преда у државину идеалних 1/4 делова а осталим тужиоцима по 1/24 идеалних делова од катастарских парцела назначених у претходном ставу, у року од 15 дана од дана пријема пресуде. Ставом VII изреке одбачена је противтужба тужених-противтужилаца којим су тражили да се према тужиоцима-противтуженима утврди да су власници 1/2 идеалних делова кат. парцеле љљ КО ЛЛ. Ставом VIII изреке одбијен је као неоснован противтужбени захтев тужених-противтужилаца којим су тражили да се према тужиоцима-противтуженима утврди да су власници и за идеалну 1/2 делова од кат. парцеле љљ КО ЛЛ. Ставом IX изреке тужени-противтужиоци су обавезани да тужиоцима-противтуженима на име накнаде трошкова спора исплате износ од 85.900,00 динара у истом партиципационом року.

Правоснажном пресудом Окружног суда у Краљеву Гж. број 679/04 од 13.05.2005. године ставом I изреке преиначена је пресуда Општинског суда у Краљеву П. број 1484/03 од 4.02.2004. године у делу изреке под ставовима: II, III, VI, VII и VIII, тако да овај део пресуде гласи: одбија се тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се према туженој КК утврди да су власници и то тужилац ЕЕ на једној идеалној 1/4 а остали тужиоци на по идеалној 1/24 од катастарске парцеле љљ и да се тужена обавезе да им ово право призна и дозволи да се путем физичке деобе издвоје и те делове узму у државину, као и да се тужена КК обавезе да тужиоцима преда у државину у истим идеалним уделима: тужиоцу ЕЕ 1/4 а осталим тужиоцима по 1/24 идеалних делова од катастарских парцела: бб, вв, гг, дд, ее, јј, жж и зз, све у КО ЛЛ. Ставом II изреке утврђује се да су противтужиоци власници кат. парцеле број љљ у КО ЛЛ и то ЖЖ на 1/2 идеалних делова а противтужиоци ЗЗ, ИИ и ЈЈ на другој 1/2 идеалних делова те кат. парцеле, па су противтужени обавезани да им ово право признају. Ставом III изреке укинута је наведена првостепена пресуда у ставу IX изреке који се односи на накнаду трошкова спора и предмет је у том делу враћен истом суду на поновни поступак.

Против наведене правоснажне другостепене пресуде, тужиоци-противтужени су изјавили благовремену и дозвољену ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност наведене другостепене пресуде у смислу члана 386. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није основана јер у проведеном поступку није учињена апсолутно битна повреда из новелираног члана 354. став 2. тачка 11. ЗПП на коју Врховни суд пази по службеној дужности; а ни битна повреда из

члана 375. став 1. у вези новелираног члана 354. став 1. ЗПП на коју се у ревизији указује, обзиром да образложење другостепене пресуде садржи оцену релевантних жалбених навода.

Нису основани ни наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци-противтужени су правни следбеници сада покојног ЉЉ који је преминуо 1965. године, чија је заоставштина расправљена оставинским решењем Општинског суда у Краљеву О. број 374/65, којим су за његове законске наследнике оглашени супруга ММ и овде тужена КК, као наводна усвојеница и то свака са по 1/2 идеалних делова његове заоставштине коју је чинило предметних 9 катастарских парцела све уписане у КО ЛЛ. Након смрти ММ њена заоставштина је расправљена решењем истог суда О. број 564/69 на њене законске наследнике – браћу НН и ЊЊ који су оглашени сваки са по 1/2 идеалних делова њене заоставштине, коју је пак представљало 1/2 идеалних делова предметних катастарских парцела. Први је преминуо НН и њега је наследио брат ЊЊ према оставинском решењу О. број 64/80, а после смрти ЊЊ њега су према оставинском решењу О. бр. 262/91 наследили синови ЊЊ1 и ЊЊ2. У току овог поступка је преминуо и ЊЊ2 кога су наследили према решењу О. број 1692/01: 33, ИИ и ЈЈ. За свог живота, њихови правни претходници НН и ЊЊ водили су парницу против КК (као наводне усвојенице покојних ПП и ММ) која је за предмет имала исте – спорне катастарске парцеле, у којој су исходовали правоснажну пресуду Општинског суда у Краљеву П. број 2825/71 од 25.04.1972. године којом им је утврђено право сувласништва на у ствари истом аликвотном уделу од 1/2 идеалних делова на свим предметним катастарским парцелама, као у оставинском решењу добијеном иза сестрине смрти. По том правном основу су они у извршном поступку ради физичке деобе свих предметних катастарских парцела пред Општинским судом у Краљеву И. број 1717/76, са КК постигли споразум на основу којег је донето решење тога суда од 4.08.1977. године, да њима припадне цела катастарска парцела број 1572 површине од 2,41,62 ха (по култури шума) а КК свих осталих 8 предметних катастарских парцела (различитих површина и култура, као и једна кућа постојећа на кат. парцели број бб), све у КО ЛЛ; који су тада фактички и извршили. Тако да их почев од тада 1977. године, на тај начин држе и користе: тужени-противтужиоци (преко својих правних претходника) предметну катастарску парцелу број аа, а тужена КК све остале. С тим што су правни претходници тужилаца-противтужених сада покојни ОО и ЕЕ, као законски наследници покојног ПП (брат и син покојног братаца РР) у својству тужилаца водили парницу пред Општинским судом у Краљеву у предмету П. број 2496/75 у којој су дана 28.01.1976. године исходовали правоснажну пресуду на основу признања тужених НН и ЊЊ, којом су им они признали право својине на 1/2 идеалних делова истих – предметних катастарских парцела, по основу њиховог наслеђа иза покојног ПП. По том правном основу се у катастру Општине Краљево од 1997. године као супоседници предметних катастарских парцела уписаних у поседовном листу ии, воде ОО и ЕЕ на 1/2 идеалних делова и тужена КК на 1/2 идеалних делова. По подацима из списка произлази да је тужба у овој парници поднета јуна месеца 1995. године, а противтужба новембра месеца 1999. године.

На бази изложеног, утврђеног чињеничног стања, правилно је правно становиште другостепеног суда да су тужени-противтужиоци својом и преко својих правних претходника, дугогодишњом савесном и законитом државином стекли право својине на предметној катастарској парцели број аа КО ЛЛ. Са правног аспекта Врховног суда то право својине стечено је редовним одржајем у смислу одредбе члана 28. став 2. новелираног Закона о основама својинско-правних односа, савесном и законитом државином од преко 10 година; свакако почев од 1977. године. Због чега је другостепени суд исправно побијаном пресудом усвојио њихов противтужбени захтев за утврђењем права сувласништва на тој катастарској парцели, у исправно опредељеним уделима. Управо следом тог материјално-правног разлога је неоснован контрадикторни тужбени захтев тужилаца-противтужених, за утврђењем њиховог права сувласништва на тој истој катастарској парцели и за њену предају у (су)посед. Као и за утврђивањем права сувласништва на осталих 8 предметних катастарских парцела које су у дугогодишњој савесној и законитој државини тужене КК, од преко 10 година, која је стога такође редовним одржајем стекла право својине на тим катастарским парцелама.

Неоснован је навод ревизије тужилаца-противтужених да су нижестепени судови погрешно оценили исказ тужене КК која је изјавила да она предметну катастарску парцелу аа КО ЛЛ, не користи више од 20 година и да их је у пар наврата видела како секу шуму са те катастарске парцеле. Пре свега зато што се кроз наводну погрешну оцену њеног исказа, у ствари напада утврђено чињенично стање, које се у смислу члана 385. став 3. ЗПП не може нападати ревизијом. Осим тога, управо тај исказ који је првостепени суд правилно ценио, у делу који се односи на наведено дугогодишње некористићење предметне катастарске парцеле, додатна је аргументација у прилогу правилног правног закључка о извршеној физичкој деоби сувласничких удела свих предметних катастарских парцела на бази судског споразума из августа месеца 1977. године, између овде тужених – противтужилаца и тужене КК. Док околност да су тужиоци у пар наврата секли шуму са кат. парцеле број аа, не може водити правном закључку о њиховој државини те предметне катастарске парцеле, као елементарном предуслову за стицање стварноправног статуса на тој катастарској парцели, уз нужну савесност државине.

На крају, без утицаја је на одлуку у овој правној ствари ревизијски навод тужилаца-противтужених којим указују да они свој тужбени захтев нису засновали на наследним правима иза покојног ПП, како је то између осталог закључио другостепени суд, већ на основу пресуде на основу признања из 1976. године коју су неуспешно покушали да изврше (јер не садржи чинидбени део) као ваљаном правном основу за стицање стварноправног статуса на предметним катастарским парцелама. Ово стога што је правни основ заиста неопходан за правну оцену законитости државине нужне за тзв. редовни одржај као оригиналног начина стицања својине, у смислу већ цитиране законске одредбе. Међутим, тај правни основ је релевантан у конкретном случају код утврђења непостојања (савесно) државине тужилаца-

преловангап у конкретном случају, код утврђења постојања (савесне) државине тузилаца противтужених на предметним катастарским парцелама, као круцијалног (кумулативног или самосталног) услова за оригинарно стицање својине, у смислу члана 28. Закона о основама својинско-правних односа.

Изложени разлози су били они који су руководили Врховни суд на одбијање ревизије и доношење пресуде као у изреци, у смислу одредбе члана 393. раније важећег ЗПП и одредбе члана 491. став 1. важећег ЗПП ("Сл. гласник РС". бр. 125/2004 од 22.11.2004. године, са применом од 23.02.2005. године).

Председник већа-судија

Стојан Јокић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице,

Мирјана Војводић

ст